

РЕШЕНИЕ

№ 6452

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 03.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8842** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, район „М.“, [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, срещу Решение № Ж-545 от 05.08.2020 г. на КЕВР, с което се дават задължителни писмени указания на [фирма].

В жалбата са развити оплаквания за нарушения на материалноправните разпоредби, а решението е постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

Жалбоподателят [фирма], редовно призован, представлява се от юрк. Б.. Моли съдът да отмени решението на КЕВР като незаконосъобразно, поради противоречие на материално правните разпоредби, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По съображения изложени в жалбата. КЕВР образувала административното производство по жалба на [фирма], а това дружество не е ползвател на електроразпределителна мрежа за обект в [населено място]. Ползвател на мрежата там било [фирма]. Съгласно чл. 22 от Закона за

енергетиката КЕВР разглеждала жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преноси и разпределителни мрежи. Счита, че постановявайки обжалваното решение КЕВР е излязла извън пределите си на административно-правна компетентност, тъй като е решила гражданско правен спор. Съгласно чл.34, ал.5 и ал. 6 от Наредба № 1/2017 г. за регулиране на цените на ел.енергия, променливата компонента била равна на нула, когато дължината на проводната част е по-малко или равно на 25 м от границата на собственост до точката на присъединяване, съответно за разстояния извън случаите по ал. 5 всеки допълнителен метър кабел или въздушна линия се заплащала по цена, определена за променливата компонента за съответната група клиенти, утвърдена от комисията. Текстът бил категоричен, че става дума за метър кабел, в случая за сумарната дължина на проводната част, респективно на дължината на вложения кабел с приспадане на 25 м. Претендира разноски.

Ответникът КЕВР, редовно призован, се представлява от юрк.Б.. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Счита решението на КЕВР за правилно и законосъобразно. Моли за срок за писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересована страна [фирма] - редовно призован, не изпраща представител.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 71-ви състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) постъпила жалба от В. П.-К. с адрес: [улица], ап. 18. [населено място], срещу [фирма].

Жалбата била относно определената променлива компонента в цената за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа съгласно Договор за присъединяване (ДПЕРМ) № [ЕГН]/118 г. за обект „Производствен складов обект“, находящ се на ул. Д." № 70, [населено място].

Жалбата отговаряла на изискванията на чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) и като такава според Комисията била допустима за разглеждане.

Жалбоподателката посочила, че е собственик на горепосочения обект. Същият бил отдаден под наем на [фирма] и титуляр по партидата (аб. № [ЕГН]) в енергийното дружество било наемателят. След подадено искане за увеличаване на мощността на присъединения към електроразпределителната мрежа обект (съществуваща P=50 kW за аб. № [ЕГН]. допълнителна P=30 kW, обща P=80 kW), [фирма] посочило в становището и ДПЕРМ, че цената за присъединяване ще съдържа постоянна компонента в размер на 5 880 лв. и променлива компонента, която се определя след изготвяне на екзекутивната документация на съоръженията за присъединяване и ще бъде в размер на около 9 000 лв. От предоставеното на жалбоподателя допълнително споразумение към ДПЕРМ било видно, че променливата компонента е в размер на 26

760 лв. ($694 \text{ м} - 25 \text{ м} = 669 \text{ м}$; $669 \times 40 \text{ лв./м} = 27\,760 \text{ лв.}$). Според жалбоподателката електроразпределителното дружество грешно е определило разстоянието от обекта до трафопоста, което според него било около 320 м.

Жалбата е подадена в КЕВР, поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 била изпратена на 16.06.2020 г. на [фирма] за извършване на проверка по компетентност. Становище в КЕВР електроразпределителното дружество предоставило на 01.07.2020 г.

В полученото становище се твърдяло, че към настоящия момент „С.“ Е. не е регистрирано като ползвател на електрическа енергия за самостоятелен обект на ул. „Д.“ № 70, в [населено място]. Регистриран ползвател на електрическа енергия за обект на посочения адрес бил [фирма]. По постъпило на 16.04.2018 г. заявление от „Р. Т. Ко“ Е. за проучване на условията за присъединяване при увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващ, присъединен към електрическата мрежа обект, [фирма] издало Становище № [ЕГН]/26.04.2018 г.

На 11.05.2018 г. между [фирма] и [фирма] бил сключен ДПЕРМ № [ЕГН] за увеличаване на договорената присъединена мощност на съществуващия, присъединен към мрежата обект.

Условията за присъединяване на цитирания обект предвиждали в трафопост „Ш.“, собственост на [фирма], да се монтира ново разпределително табло 4x400. На имотната граница да се монтира ново електромерно табло за индиректно мерене. Същото да се захрани от ново разпределително табло от трафопост „Ш.“, с кабел ниско напрежение, с дължина на трасето 250 м. Съществуващата партида за аб. № [ЕГН] да се прекъсне в ТП „Ж.“ и закрие. ТП „Ж.“ не било собственост на [фирма], поради което било предписано охранване от собствено съоръжение.

В чл. 30 от договора за присъединяване енергийното дружество предвидило, че присъединяваното лице заплаща цена за присъединяване, определена съгласно Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическа енергия (Наредба № 1) и утвърдените от КЕВР цени за присъединяване на обекти на потребители към електроразпределителните мрежи.

Цената за присъединяване съдържала постоянна компонента в размер на 5 880 лв. и променлива компонента, която се определяла след изготвяне на ексекутивната документация на съоръженията за присъединяване.

ЧЕЗ [фирма] изградило съоръжения за присъединяване съобразно общо предоставената мощност за обекта от 80 kW, допустимият пад на напрежение и допустимото токово натоварване, което технически наложило използването на 2 броя кабели САВТ 3x120+70 мм².

В становището по жалбата, разпределителното дружество пояснило, че е „изградило 2 броя кабелни линии, тип САВТ, със сечение 120 мм², тъй като според него 1 кабел с това сечение било „технически неиздържано и невъзможно да бъде пренесена цялата заявена от клиента и договорена мощност от 80 kW“.

Към настоящия момент договорът за присъединяване бил изпълнен от страна на [фирма]. От страна на [фирма] не била заплатена на електроразпределителното дружество променливата компонента от цената за присъединяване.

След преглед и анализ на представените факти и обстоятелства Комисията направила следните изводи относно исканията на жалбоподателя:

Видно от приобщените към административното производство документи,

електроразпределителното дружество било изпълнило задълженията си по договора за присъединяване, като е изградило необходимите присъединителни съоръжения.

[фирма] е заплатило такса за проучване за присъединяване на обект „Производствен складов обект“, находящ се на [улица], [населено място]. За присъединяването бил сключен Договор за присъединяване ДПЕРМ № [ЕГН]/11.05.2018 г. Клиентът заплатил 5 880 лв. за постоянната компонента от цената за присъединяване на обект с мощност 80 kW.

Жалбоподателката твърди, че поисканата променлива компонента, към цената за присъединяване, била определена неправилно, като разстоянието било около три пъти по-голямо от действителното. По този начин променливата компонента била завишена 3 пъти, а оттам и цената на променливата компонента.

[фирма] определило променливата компонента в размер на 26 760 лв. Според него изградените съоръжения по присъединяване възлезали на 694 м., или то е изградило 2 броя кабелни линии по трасе 250 м и е положило 2 броя кабели САВТ 3x120+70 мм² (694-25 = 669 м; 669x40 лв./м = 27 760 лв.).

Дружеството неправилно било посочило, че е изградило два броя кабелни линии.

Действително била изградена една кабелна линия, с дължина на трасето от 250 м, тъй като двата кабела щели да се ползват едновременно и били свързани към един прекъсвач за управление.

[фирма] не се съобразило с публикуваната таблица на своя сайт в раздел: „За клиента“ - „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване на обекти на потребители“ към електропреносната и електроразпределителната мрежа“. В публикуваната таблица, в анкетката на последната колона, било записано: „За един допълнителен метър дължина на захранващо трасе над 25 м (лв./м)“.

В Решение № 45 от 23.03.2012 г. на ДКЕВР (сегашно наименование КЕВР) в т. 3 били приети Указания за образуване на цените за присъединяване на потребители към електроразпределителната мрежа. С тези указания съгл. т. 1 Комисията определила „вида, формата и съдържанието на информацията, необходима за ценообразуването, която енергийното предприятие задължително представя при подаване на заявлението за утвърждаване на цени“. Всъщност това не били указания, по които разпределителното дружество самостоятелно да определя и прилага цени за присъединяване на клиентите.

Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 8 от Наредба № 1, по реда на същата наредба се утвърждавали цените за присъединяване към мрежите.

[фирма] публикувало определените от Комисията цени за присъединяване в таблица на своя сайт. В показаната таблица в анкетката на последната колона било записано: „За един допълнителен метър дължина на захранващо трасе над 25 м (лв./м)“.

При определяне на променливата компонента на цената за присъединяване за обекта на [фирма] [фирма] не се съобразило със записите в нормативните актове.

В чл. 33, ал. 5 от Наредба № 1 се съдържал текстът: „променливата компонента в зависимост от точката на захранване и дължината на електропроводната линия“.

Изводът бил, че променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница, до мястото на присъединяване. Това била дължината на трасето на захранващата линия. Линията в този случай била една.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към

разпределителните електрически мрежи, обектите на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединявали към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Мрежовият оператор [фирма] определил техническите условия за присъединяване. Водеща била дължината на захранващата линия (трасето), а не как е изпълнена. В правото си мрежовият оператор можел да избере как да постигне необходимите условия - с един кабел с подходящо сечение, или с няколко кабела в паралел. Комисията била определила променливата компонента не във функция от сечението на кабела, а на база на договорената мощност.

Въз основа на горепосоченото жалба с вх. Е-11В-00-13/10.06.2020 г., подадена от [фирма] срещу [фирма] била основателна и следвало да бъде уважена. Предвид това КЕВР Дала на [фирма] следните задължителни указания:

В седемдневен срок след получаване на настоящото решение да изготви и предостави на жалбоподателката споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл. 33, ал. 5 и чл. 34, ал. 6 от Наредба № 1 и мотивите на това решение за дължина на трасе от 250 м, намалена с 25 м;

В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж-545/05.08.2020 г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган от 9 души, като решението ѝ е взето с пет гласа „за“, от които три гласа „за“ от присъстващите членовете на Комисията със стаж в енергетиката. Поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 ал. 7 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г. за лицензиране на дейностите в енергетиката

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) . Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата е изпратена от КЕВР за становище на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР, като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г. /. Въз основа на взетото Решение на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното:

Не се спори по делото, че В. П.-К. с адрес: [улица], ап. 18, [населено място], срещу [фирма] е останала недоволна от определената променлива компонента в цената за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа съгласно Договор за присъединяване (ДПЕРМ) № [ЕГН]/118 г. за обект „Производствен складов обект“, находящ се на ул. Д." № 70, [населено място].

Жалбоподателката посочва, че е собственик на горепосочения обект. Същият е отдаден под наем на [фирма] и титуляр по партидата (аб. № [ЕГН]) в енергийното дружество. След подадено искане за увеличаване на мощността на присъединения към електроразпределителната мрежа обект (съществуваща P=50 kW за аб. № [ЕГН], допълнителна P=30 kW, обща P=80 kW), [фирма] посочва в становището и ДПЕРМ, че цената за присъединяване ще съдържа постоянна компонента в размер на 5 880 лв. и променлива компонента, която се определя след изготвяне на екзекутивната документация на съоръженията за присъединяване и ще бъде в размер на около 9 000 лв. От предоставеното на жалбоподателя допълнително споразумение към ДПЕРМ е видно, че променливата компонента е в размер на 26 760 лв. (694 м-25 м = 669 м; 669x40 лв./м = 27 760 лв.). Според жалбоподателката електроразпределителното дружество грешно е определило разстоянието от обекта до трафопоста, което е около 320 м.

Видно от приобщените към административното производство документи, електроразпределителното дружество е извършило действия по присъединяването, свързано със задълженията си по договора за присъединяване, като е изградило необходимите присъединителни съоръжения.

[фирма] е заплатило такса за проучване за присъединяване на обект „Производствен складов обект“, находящ се на [улица], [населено място]. За присъединяването е сключен Договор за присъединяване ДПЕРМ № [ЕГН]/11.05.2018 г. Клиентът заплатил 5 880 лв. за постоянната компонента от цената за присъединяване на обект с мощност 80 kW.

Жалбоподателката твърди, че поисканата променлива компонента, към цената за присъединяване, е определена неправилно, като разстоянието е около три пъти по-голямо от действителното. По този начин променливата компонента е завишена 3 пъти, а оттам и цената на променливата

компонента.

[фирма] определя променливата компонента в размер на 26 760 лв. Според него изградените съоръжения по присъединяване възлизат на 694 м., или то е изградило 2 броя кабелни линии по трасе 250 м и е положило 2 броя кабели САВТ 3x120+70 мм² (694-25 = 669 м; 669x40 лв./м = 27 760 лв.).

Дружеството неправилно е посочило, че е изградило два броя кабелни линии. Действително е изградена една кабелна линия, с дължина на трасето от 250 м, тъй като двата кабела ще се ползват едновременно и са свързани към един прекъсвач за управление.

[фирма] не се съобразило с публикуваната таблица на своя сайт в раздел: „За клиента“ - „Присъединяване на потребител“ в публикуваната таблица „Цени за присъединяване на обекти на потребители“ към електропреносната и електроразпределителната мрежа“. В публикуваната таблица, в анкетката на последната колона, е записано: „За един допълнителен метър дължина на охранващо трасе над 25 м (лв./м)“.

В Решение № 45 от 23.03.2012 г. на ДКЕВР (сегашно наименование КЕВР) в т. 3 са приети Указания за образуване на цените за присъединяване на потребители към електроразпределителната мрежа. С тези указания съгл. т. 1 Комисията определя „вида, формата и съдържанието на информацията, необходима за ценообразуването, която енергийното предприятие задължително представя при подаване на заявлението за утвърждаване на цени“. Всъщност това не са указания, по които разпределителното дружество самостоятелно да определя и прилага цени за присъединяване на клиентите. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 8 от Наредба № 1, по реда на същата наредба се утвърждават цените за присъединяване към мрежите.

[фирма] публикувало определените от Комисията цени за присъединяване в таблица на своя сайт. В показаната таблица в анкетката на последната колона е записано: „За един допълнителен метър дължина на охранващо трасе над 25 м (лв./м)“.

При определяне на променливата компонента на цената за присъединяване за обекта на [фирма] [фирма] не се съобразило с нормативните актове.

В чл. 33, ал. 5 от Наредба № 1 се съдържа текстът: „променливата компонента в зависимост от точката на охранване и дължината на електропроводната линия“.

Изводът е, че променливата компонента се определя от разстоянието от имотната граница, до мястото на присъединяване. Това е дължината на трасето на охранващата линия. Линията в този случай е една.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обектите на клиенти и производители на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор.

Мрежовият оператор [фирма] е определило техническите условия за присъединяване. Водеща е дължината на охранващата линия (трасето), а не как е изпълнена. В правото си мрежовият оператор може да избере как да постигне необходимите условия - с един кабел с подходящо сечение, или с

няколко кабела в паралел. Комисията е определила променливата компонента не във функция от сечението на кабела, а на база на договорената мощност.

Въз основа на горепосоченото жалбата, срещу [фирма] е основателна и следва да бъде уважена. Предвид това правилно КЕВР е дала на [фирма] задължителни указания:

В седемдневен срок след получаване на настоящото решение да изготви и предостави на жалбоподателката споразумение към договора за присъединяване, в което да предложи променлива компонента към цената за присъединяване, определена съгласно чл. 33, ал. 5 и чл. 34, ал. 6 от Наредба № 1 и мотивите на решението на КЕВР за дължина на трасе от 250 м, намалена с 25 м;

В седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 71-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, район „М.“, [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, срещу Решение № Ж-545 от 05.08.2020 г. на КЕВР, с което се дават задължителни писмени указания на [фирма].

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], Столична община, район „М.“, [улица], представлявано заедно от П. Х. и В. С. - членове на Управителния съвет, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

